

Posebna izdaja češkega „Orla“ posvečena ljubljanskim dnevom

Posebna številka češkoslovskega „Orla“ je izšla te dni ter ima v naslovu samem pripisan podnaslov »Slavni ljubljanski dnevi«. Na prvi strani ima celostransko sliko ministra dr. Kreka, kako pozdravlja na ljubljanskem kolodvoru ministra msgr. dr. Šrameka, nad njo pa velik napis: »Orla je most do srca jugoslovskega ljudstva.« — Nato sledi uvodni enostranski članek »Orlovstvo izpolnjuje svoje poslanstvo kot dovršitelj zblizanja slovenskih narodov«, kjer poudarja potrebo Orla po manifestaciji katolištva kjerkoli ter delo za domovino, ki se kaže v iskanju prijateljev v svetu za sporazum med narodi in ljudstvi v duhu krščanske pomirljivosti in ljubezni. Nato pa pravi: »Ko smo bili povabljeni v Ljubljano, ni bilo nikomur izmed nas niti za hip dvomljivo, da se mora temu bratškemu klicu odzvati, da, rekli smo si, da je to za nas brezpogojna dolžnost, v narodnem in državnem smislu okrepiti čustvo slovske vzajemnosti, ki nas Orla veže z desettletja s Slovenci. Zgodovina naših in slovenskih 30 letnih orlovskih stikov stoji v znamenju dveh imen: ministra dr. Šrameka in dr. J. Ev. Kreka... Naš gospod minister prihaja v imenu češkoslovske vlade, da bi bilo s tem izraženo dejstvo, da našo orlovsko delegacijo spremlja želja vsega naroda, da sta naroda jugoslovskega in češkoslovskega zvezana že vso zgodovino v preteklosti, sedanjosti in bodočnosti v nerazločnem slovenskem bratstvu. Mi, katoliški Čehi in Slovaki smo s katoliškimi Slovenci spojeni v ono krasno družbo, ki jo lahko izrazimo z vso veliko slovske resnico: ena vera, eno srce, ena kril«

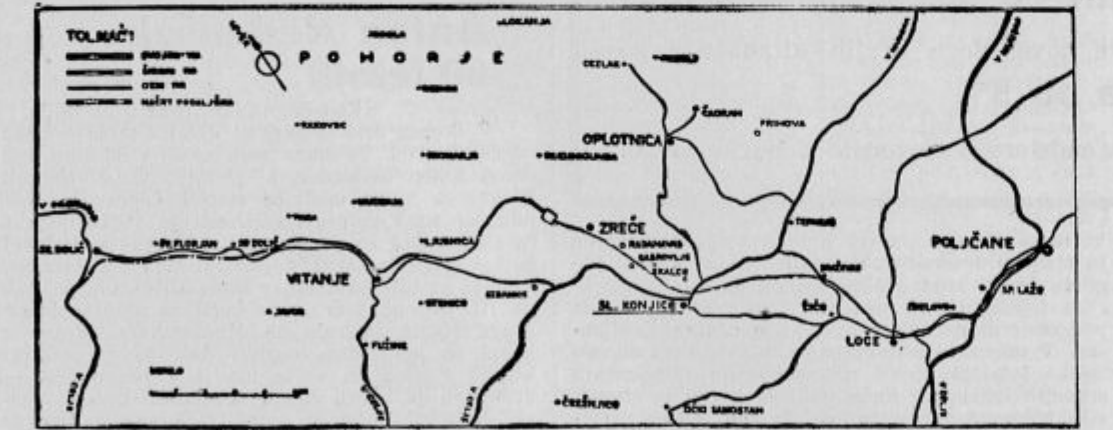
— Nato sledi članek z naslovom: »Orla je zaslužen za državo«, kar je v republikah že od rimskih časov največja odlika. V tem članku je poleg drugega tiskano z debelimi črkami: »Orla je s svojim izletom napravil kos velikega dela za državo«, nakar sledi: »Bila je to manifestacijska, da, skoraj demonstracijska izjava, s katero je izrazil slovenski narod svojo ljubezen in zvestobo večnemu prijateljstvu do češkoslovske republike, našemu narodu in njegovi katoliški predstavitelji. Ta nesluteni sprejem, ki so nam ga pripravili v Ljubljani, je bil manifestacija trdne in nerazdružljive enote srca in duha slovskega naroda z češkoslovskim narodom! Za katoliški slovenski narod, ki se je sestal v tisočglavih masah, da bi pozdravil svoje sestre in brate iz ČSR, je bil prihod orlovkega odposlanca prilika, da je dal izraz našemu skupnemu klicu po trdni enoti, enotnem nastopu obeh slovskih narodov. Krasna beseda, bela Ljubljana, beseda katoliškega slovskega naroda je bila razumljena in prepricujoča! Nato citira tudi besede »Slovenca«, ki pozdravlja prihod Čehoslovakov, nakar sledi opis slavnostnih dni, kakor so ga sproti prinašali naši in češkoslovske listi. Ti opisujejo lep sprejem na Pragerkem, sprejem na kolodvoru v Ljubljani, češkoslovske akademije v gledališču, govore raznih visokih osebnosti, naših in češkoslovskih, ki so se izjavili po ustih predsednika br. Leinerja: »Prišli smo k vam, da bi slavno potrdili pred Bogom dane prisege! Vse to, kar se je tedaj godilo v Ljubljani, sestanki ministrov itd. itd., je opisano v kratkih besedah z debelo tiskanimi naslovi, zlasti poklonitev velikom slovskega naroda ter opis glavnega slavnostnega dneva na Stadionu. Tu ponatiskuje članke iz »Slovenca« in »Slovskega doma« ter poroča o sprejemu našega ministra za telesno vzgojo v Brnu, kamor je prišel obenem z ministrom dr. Šramekom: na postaji so bili slavoloki z napisi: »Zdař Bůh« in »Bog živil« nato pa je podana izjava ministra dr. Miletiča, ki je prišel v spremstvu D. Ulaže: »Izlet v Ljubljano je izpolnil svoje poslanstvo, Orlovstvo je pripomoglo k utrditvi slovske vzajemnosti. Pozdrav in sprejem, kakršnega je bilo orlovstvo deležno v Ljubljani, sta bila izraz vsega jugoslovskega naroda! S tem pa je tudi posebna številka, ki prinaša tudi več slik s tabora, končana. Citiramo samo še končne besede uvodnika, ki vsebujejo ves smisel izleta: »Če naj v kratkem povemo smisel udeležbe Orla na mednarodnih tekmah v Ljubljani, moremo reči z dvema preprostima stavkoma, katerih velik pomen se bo pokazal v najbližjih dneh: Pot ministra msgr. Šrameka je bila pot državnika, ki si je pridobil novo zaslugo za češkoslovske državo. Orlovstvo pa je izpolnilo svoje dobro poslanstvo in delo, ki ga je napravilo na polju slovskega zblizanja, se je znova približalo k svoji dovršitvi.«

RADI
PREZIDAVE
PRODAJA SE CENEJŠE
Sternecki

Konjiška železnica naj dobi široki tir

V Sloveniji imamo samo eno ozkotirno železnico, in sicer od Poljčan do Zreč. Nekaj nad 4 km teče sporedno z južno železnico, nato pa med postajicama Spodnje Laže in Zbelovo zavije pod železniškim tihom in preide v romantično konjiško dolino. Precej v Zbelovem že stoji prva tovarna. Prej je bila, kakor kaže stari napis, tu tovarnica za upognjeno pohišstvo, sedaj pa je v njej barvarna in apretura. Pri Ločah se dolina močno razširi. Kolodvor je lepo zidan s primerno nakladalno rampo. V Ločah je precej industrije. Daleč naokrog je znana opekarna. Razen tega sta tu tudi velika parna žaga in mlin. Tretja postajica je v Draživasi. Od tu so bili po vojni začeli skozi Tepanje graditi odcep na Oplotnico, toda po enem letu se je zaradi krajevnih sporov nadaljevanje gradnje preprečilo in že zgrajenih par kilometrov proge so razdrli. S to stransko progo bi bila priklju-

kotirno in jo podaljšati preko Vitanja, Sp. Doliča in Sv. Florjana do postaje Gornji Dolič, to je do proge Dravograd—Celje. To dejanje najno narekujejo gospodarske razmere južnega Pohorja od Rogle do Sv. Treh kraljev in konjiške in vitanjske doline. V Vitanju je izhodišče lesne trgovine z Rakovca, Hudinje in Pake, z Javorja, Ljubnice in Stenice. V trgu samem sta dve tovarni: tkalnica in tovarna za železno orodje, razen tega pa več velikih žag. Ves les in tovarniški izdelki se sedaj prevažajo preko Vojnika na Celje z motornimi vozili in vprežno živino. Blago, ki prihaja po konjiški ozkotirni železnici v Poljčane, je treba prekladati na običajne vagonne. Prekladanje vsakega vagona stane 70 din. Ze toliko se blago podraži oz. izgubi na konkurenčni sposobnosti. Zaradi tega bi bila zgraditev širokotirne železnice od Sp. Doliča do Zreč in normalizacija

čena železniškemu omrežju Oplotnica, kjer je več velikih žag na vodni pogon. Nekaj kilometrov nad Oplotnico je velik granitolem v Cezlaku. V Oplotnici je glavni dotok lesa s Pohorja, s Koblja in iz Lokanje, izpod Rogle, Velikega vrha in od drugod. Največja postaja je v Slov. Konjicah. Tu je tudi kurilnica. V Slov. Konjicah je precej industrije. Največji podjetji sta tovarna za usnje in tovarna za ženske čevlje. Potem sta dve veliki žagi. Na to postajo se steka promet iz Oplotnice (in Cerlaka) s severne strani, z zahodne pa iz Stranic, kjer so rudnik s prvovrstnim koksom, granitolem in žage. Med Zrečami in Slov. Konjicami sta dve postajališči za osebni promet: Gabrovlje in Radavavas. Zidano postajno poslopje je v Zrečah. Tu je velika tovarna za izdelovanje železnega orodja, zlasti sekir, lopat, vil, kladiv itd. Razen tega je več majhnih in velikih žag. V Zreče se steka vsa trgovina z lesom s Pohorja, zlasti s Sv. Kunigunde, Padeškega vrha, Skomarja in Resnika. Vsa konjiška dolina je polna plemenitega sadnega drevja. Vsako leto se izvaja velika množina lepega sadja. Vsi obronki okrog Slov. Konjic so vinorodni, zlasti Škalce. Konjiško vino je zaradi prijetnega okusa povsod zunaj zelo cenjeno. V boljših gospodarskih časih je cvetela živinoreja za izvoz. Razen tega so našli pot v svet tudi poljedelski predelki. To je kratek pregled gospodarskega gibanja in dihanja konjiške doline, ki ga posreduje konjiška ozkotirna železnica. Vendar ne v zadostni meri. Vse prirodno bogastvo ne prinaša prebivalstvu tistega, kar bi mu šlo, niti se industrija ne more zadosti razviti. Ovirni sta dve. Prva je ta, da je železnica ozkotirna, zaradi česar je potreba v Poljčanah skoraj vse prekladati, druga pa ta, da je izpeljana samo do Zreč. Konjiško železnico je treba napraviti širo-

ozkotirne od Zreč do Poljčan izrednega gospodarskega pomena za ta del naše domovine. Bogati lesni zakladi južnega Pohorja, Javorja in Stenice, granitolem v Cerlaku in v Stranicah, premogovnika v Stranicah, izdelki tovarn v Vitanju, Zrečah, Slov. Konjicah, Ločah in v Zbelovem, vse to bi se pod ugodnejšimi gospodarskimi pogoji zivalo v zunanji svet po kanalu, ki bi ga predstavljala širokotirna železnica od Sp. Doliča do Poljčan. Odprla bi se pota za novo industrijo, ki si zdaj v te kraje ne upa zaradi neugodnih prometnih sredstev, dasi je bilo že več poskusov, n. pr. v Slov. Konjicah. Progo bi bilo treba normalizirati med Poljčanami in Zrečami 15 km, na novo izgraditi pa kakih 20 km od Zreč do Gornjega Doliča. Sedaj ko je pred nami 4 milijardno investicijsko posojilo, morajo merodajni čimtelji vzeti to progo v gradbeni program.

Obiščite
7. mariborski teden
od 6. do 15. avgusta 1938

Polovlična vožnja na železnicah od 4. - 17. avg. 1938
Veliki narodni tabor dne 14. avgusta 1938. Jubilejne kultur. razstava ob priliki proslave 20-let. Jugoslavije v Mariboru

Velika gospodarska in kulturna revija
Industrija - Tekstil - Trgovina - Obrt - Kmetijska razstava - Razstava cest - Turizma - Prometna razstava - Fotomatrska razstava - Filatelistična razstava - Gostinstvo - Vinska pokušnja
Ženska ročna dela - Razstava narodnih noš iz vseh krajev države - Razstava »Nanos« - Čebelarstva razstava - Razstava malih živali - Koncertine in gledal. prireditve - Športne prireditve - Vesel. park na razstavišču itd.
Mariborski etak, najlente kapitalice v Jugoslaviji... Zeleno, romantično Pohorje... Vinogradno Slov. gorice... Gostoljubni, lepi Maribor... Vas vabil!

Modna novost: šport 1938

„On“ in „Ona“
nosita sylo

Najsi bo strajca ali športna bluzna - svila zelo prijetna hladi in poleg tega je v svili vsakdo „lepo oblečen“ in s kakšno lahkoto se operejo fake svilene stvari! Blaga, bogata pena milnih lusk Lux prizanesljivo opere tudi najbolj občutljive tkanine.

LUX

za vse poletne tkanine!

... se raztopi tudi v mrzli vodi!

Zahvala „Slovenca“

Da smo mogli našim zveztim naročnikom lepo postreči z nagradami, so pripomogle veliko tudi tvrdke, ki so nagrade dobavile. Zato se vsi naročniki in pa predvsem tisti, ki jih je sreča obdarila, še posebno pa lastništvo »Slovenca« naslednjim tvrdkam za njihovo prijazno in velikodušno sodelovanje najlepše zahvaljuje:

V Ljubljani
Verbajš, Gosposvetska c. 10.
Skaberne, Mestni trg 10.
Radival, Dalmatinova ul. 13.
Bregar & Krek, Miklošičeva c. (Vzajemna zavarovalnica).
A. Gorec, d. z. o. z., Tyrševa c.
Suttner, Aleksandrova c. 6.
A. Prelog, Tyrševa c. 1.
L. Baraga, Tyrševa c. 3.
Warbinek, Miklošičeva c. 8.
Fortič, Dvorni trg 3.
Musar, Sv. Petra c. 61.
Okorn, izletniška pisarna, Hotel Slon, Ljubljana.
Tovarna verig Lesco, Sv. Petra c. 36.
J. Vilhar, urar, Sv. Petra c. 36.
»Hermec«, Miklošičeva c. 30.
Jugoslovska knjigarna, Pred škofijo 5.
Kollman, Mestni trg 16.
»Peko«, Selenburgova ul.
Podražaj, Ig pri Ljubljani.
Stupica, Gosposvetska 1.
Fr. Goršičar, Sv. Petra cesta.

Zagreb
»Agfa Juganile«, Zagreb.

Celje
Stermecki.
Jos. Jagodič.

Maribor
Jan Ignac, Grajski trg 4.
Meinel & Herold, Gosposka ulica.
Kovačič Ivan, Koroška c. 10.

Hrastnik
Tovarna kemičnih izdelkov v Hrastniku d. d.

Št. Vid nad Ljubljano
Kregar Andrej, mizarstvo.
Kremšar Anton, strojno podjetje.
Splošna trgovska družba z o. z. (tudi Tyrševa c. 33 v Ljubljani).

Cerklje pri Kranju
I. Globočnik, kovaštvo.

Krašnja
Stolla Josip, mizarstvo.

Orla vas p. Cerklje
Franjo Grenko, pletarstvo.

Majšperk pri Mariboru
Tekstilna tovarnica »Vanatex«.

Vsem nagrajencem
Vsak naročnik, ki mu je sreča dodelila nagrado, naj zahteva pri naši upravi posebno »Nakazilo«, s katerim bo nagrado lahko dvignil pri tvrdki, ki je darilo dobavila. Brez tega »Nakazila« nobena tvrdka nagrade ne bo izročila. — Kdor pa sam osebno nagrade ne bo dvignil, naj to sporoči na upravo »Slovenca« — propagandni oddelek, da mu bomo darilo poslali.

80 letnik in zlatomašnik

V prijazni in lepi Bočni pri Gornjem gradu bodo 18. t. m. obhajali dva redka jubileja. Naš vzorni gosp. župnik Kitak Jakob praznuje 80 letnico svojega rojstva. Ta dan proslavi vsa župnija ta izredni jubilej z vso slovsenostjo. Kljub visoki starosti opravlja gospod župnik še vedno z vso gorečnostjo svoje dolžnosti. Z vso ljubeznijo in vnemo vodi duše svojih farnov k Bogu. Rojen je bil na Donački gori pri Rogatcu 1. jul. 1858. Studiral je gimnazijo v Celju in bogoslovje v Mariboru. Prvo sveto mašo je pel dne 28. julija 1888 v Rogatcu. Kot kaplan je služboval v Galiciji pri Zalcu, v Šoštaju in na Ljubnem v Savinjski dolini. V divni Zadreški dolini, v Šmartnem ob Dreti je bil za župnika 27 let, od tu je prišel k nam v Bočno, kjer še aktivno deluje. Povsod je bil vzor dobrega in blažega dušnega pastirja. Pri njegovem delu ga je vedno spremljala dobra volja. Kot velik ljubitelj petja in glasbe je izvežbal tudi druge, ki zavzemajo danes kot organisti važna mesta. Njegova zadnja učenca, gospa Miklavc Berta, je že več let organistka in pevovodkinja. Želimo, da bi bil naš župnik še nadalje čil in zdrav, poln humorja in dobre volje ter da bi dočakal biserno mašo!

— Da hoste stalno zdravi, je potrebno, da redno pijete Radensko, ki deluje proti boleznim ledvic, srca, proti kamnom, sklerozji, sečni kislini in sl. Radenska vam ohrani zdravje in mladostno svežost.

Varujmo se prometnih nesreč

Prometne nesreče so se v naših krajih v zadnjem času nenavadno pomnožile in zavzele porazen razmah. Raziskujoč vzroke nesreč, smo došli, da je v pretežni večini primerov vzrok nesreč nediscipliniranost uporabnikov javnih cest. Pešci hodijo po sredi ceste, često se v zadnjem hipu premislijo in križajo cesto tik pred motornimi vozili; ob nedeljah zvečer gredo v trumah kar po sredi ceste. Biciklisti vozijo vstric po dva, trije, često celo štirje; nihče se ne drži roba ceste. Vprežni vozovi vozijo, koder je lažje in nemalokrat kar po levi strani, tako da se jim mora vse izogibati v desno. Motorna vozila so često premalo previdna na nepreglednih krajih in mnogi »režejo« ovinke. Naše ceste so v stanju, ki že davno več ne ustreza sodobnemu prometu. Zato od vseh nas zahtevajo ne le običajno previdnost, marveč podvojeno pazljivost, kajti le na ta način se bomo mogli izogniti prometnim nesrečam, ki se kot kuža širijo med nami. Ne smemo biti slepi in pripisati vse nezgode slučajju; slučajji so zelo redki, a pretežni del nesreč je posledica nediscipliniranosti in neprevidnosti uporabnikov javnih cest; zato apeliramo na vso javnost, da se najstrožje drži prometnih predpisov, ker bomo le tako kos rastočemu prometu na naših cestah, ne da bi pri tem zaradi nepaznje žrtvovali vedno več dragocenih življenj.

Avtomobilski klub kralj. Jugoslavije, sekcija Ljubljana.

Narodni tabor v Mariboru
Organizirajmo udeležbo

1. Prosimo vse gospode župane, ki so dobili naše okrožnice zaradi priprav za mariborsko proslavo 20 letnice Jugoslavije, da povabijo zastopnike vseh društev in organizacij in nam takoj sporočijo uspeh prvega sestanka njihovega pripravljalnega odbora.

2. Vsako društvo in vsaka organizacija naj po svojem članstvu agitira za udeležbo ter zbira prijave s pomočjo prijavnih pol, ki so bile poslane. Prijave pole naj se oddajo do 25. VII. občinskega pripravljalnemu odboru.

3. Občinski pripravljalni odbori naj zbirajo prijave in naj jih pošljejo v Maribor, kakor jih je mariborski pripravljalni odbor prosil v svoji okrožnici.

4. Važno je, da se prijavijo godbe, zastave, narodne noše, kroji in vse drugo, kar je v prijavi ali polji predvideno. Vzemite s seboj tudi državne zastave.

5. Prijave potrebujemo brezpogojno, ker bomo mogli le na podlagi prijav urediti vožnjo po železnici oziroma dobiti dopolnilne vlake.

6. Dovoljena četrtinska vožnja se bo dobila s taborskim znakom in posebno taborsko knjižico — vabilom mariborskega pripravljalnega odbora. Znake in vabila bodo dobili občinski pripravljalni odbori pravočasno na podlagi poslanih prijav.

7. Izven Slovenije se bodo znaki in vabila dobili v pisarnah »Putnika«, kjer bodo mogli udeleženci dobiti tudi druga pojasnila. Kjer bi Putnikovih pisarn ne bilo, naj se udeleženci prijaviijo naravnost »Odboru za proslavo 20 letnice Jugoslavije v Mariboru, Mestno poglavarstvo«.

Usoda carjevih morilcev

Pred 20 leti, 17. julija 1918, je bil Nikolaj II., poslednji ruski car, z vso svojo družino umorjen.

Kdor listaš p o knjižni zgodovini, se ti časih zazdi, da imaš pred seboj roman, dokler se slednjič le ne zaveš, da vsebuje vsakršno dejanje globoko pravičnost. To se najbolj očitno pokaže ob pogledu na usodo morilcev raznih državnih poglavarjev. Skoraj vsako stoletje ti nudi kak tak zglede, zlasti pa doba francoske revolucije.

V tej dobi pa je za zglede strahotna žaloigra v Rusiji:

umor carja in družine v Jekaterinburgu

Saj ni bil le car, ki je postal žrtev nečloveške tolpe. Zaeno z njim so bili v kleti Ipatijeve hiše ustreljeni, pobiti in zaklani tudi njegova soproga, vsi njegovi otroci in poslednji zvesti služabniki.

Poglavitni krivci so: Sverdlov, Jurovski, Medvedjev, Bjeloborodov, Vojkov in Jakovljev. To je dokazala kasneje preiskava sodnika Sokolova. — Sverdlov je bil svoj čas predsednik moskovskega izvršnega komiteja. Če je bil ros on tisti, ki je dal ukaz za umor carjeve družine, ni bilo moči dognati. On sam je skušal zvaliti vso krivdo na sovjet iz Jekaterinburga. Vendar je dognano, da je vedel za načrt grozotnega zločina že prej in da ni mignil s pretom, kar bi bil izlahka storil, da bi ga preprečil.

Drugi so bili tedaj vodilne osebnosti uralskega sovjeta. Kakor je priznal Sverdlov, so izdali

samo oni ukaz za umor. Vseh pet se je neposredno udeležilo umora. Vodil jih je Jurovski. Jurovski je bil tudi tisti, ki je izstrelil prva dva strela iz samokresa na carja in prestolonaslednika in je s tem začel krvavo igro. Jurovski je pravi morilec carja. Vojkov je v drogeriji v Jekaterinburgu prikrbel tri steklenice žveplene kisline, ki so z njo sezgali trupla umorjenih.

Šest ljudi, ki ne zaslužijo niti imena človek! Šest najbolj surovih in najpodlejših morilcev, kar jih pozna svetovna zgodovina! Kakšna je njihova usoda?

Sverdlov je po umoru carja živel brezdelno in samotno v neki hiši izven Moskve. Nekega dne je bila hiša prazna. Sverdlov je bil izginil. Do današnjega dne ni bilo moči dobiti niti najmanjše sledi za njim. — Jurovski je imel dalj časa v istem mestu neko manjvredno službo. Mahoma so se pokazali znaki besnosti, pobesnel je večkrat in slednjič so ga odpravili v norišnico. Oddlej tudi o njem ni nobenega glasu več. — Medvedjeva so na Kolčakovo povelje ustrelili. — Bjeloborodova je doletela ista usoda, le da so ga ustrelili njegovi pristaši: v nekem velikem procesu v Moskvi so ga obsodili na smrt. — Vojkova, ki je bil nekaj časa sovjetski poslanik v Varšavi, je l. 1927 zadela krogla na ondnotnem kolodvoru; ustrelil ga je beloruski ubežnik Boris Koverda. — Jakovljev se je kot višji sovjetski uradnik na nekem inspekcijskem potovanju smrtno ponesrečil z avtom; vzrok nesreče je bil atentat.

To je usoda morilcev carja in njegove družine. Pač se pravična božja volja ne bi bila mogla bolj očitno pokazati.

Car Nikolaj in njegov zdravnik dr. Botkin, ki je bil tudi umorjen s carjevo družino

Druga narodna junakinja Francozov

V Beauvaisju v severni Franciji so nedavno skupno z udeleženci iz vse Francije obhajali v čast drugi veliki narodni junakinji (prva je sveta Ivana Orleanska), Ivani Hachette, tradicionalno ljudsko veselico z zgodovinskimi igrami. Čeprav Ivana Hachette ni bila še proglašena za svetnico, se tudi cerkveni krogi udeležujejo njenih proslav.

Legenda pripoveduje o tej narodni junakinji: Kralj Ludovik II. Francoški se je bojeval s Karlom Drznim Burgundskim, kateri je skušal zavzeti mesto Beauvais. Tedaj pa je dvajsetletno dekle, Ivana l'Aisne, pozvala prebivalce, naj se branijo in jih je podžigala v boju. Ivana je planila na sovražnikovega zastavonošo in mu izrgala zastavo iz rok. Ljudski glas ji je nadel pridevek »La Hachette«, kar pomeni »majhna sekirca«.

V spomin junaštva tega hrabrega dekleta so v prejšnjih časih prirejali samo procesije. Izza srede prejšnjega stoletja pa imajo tudi posvetno proslavo njej v čast in sicer pred mestno hišo v Beauvaisju, kjer stoji kip Ivane Hachette. Tudi v Parizu, in sicer v Luksemburškem parku, stoji njen kip.

Dobra volja premagala ljudožrce

Pred nekaj tedni je sporočil zdaj že 78 letni sir Murray svojim rjavokožnim prijateljem na Novi Gvineji, da bo stopil v pokoj in se preselil na Škotsko na svoje posestvo. Cez nekaj dni nato je prejela vlada britske Nove Gvineje prošnjo z 12 tisoč podpisov. Vsi podpisanci so bili domačini, ki so vlado nujno prosili, da ne sme potrditi upokojitvene listine sira Huberta Murraya, zakaj, Murray je njih kralj.

To zares ni bila samo kaka igra, ki bi jo bil Murray spravljal na dan, da bi se s tem proslavil. Nikoli ni ušal časti zase. Zadovoljen je bil, če je bilo dobro rjavokožnim ljudem, ki so mu bili podložni in ki je kot prvi prodir v njih ozemlje.

Domačini na Novi Gvineji so bili takrat, ko je Murray prišel k njim, še ljudožrci, kanibali, ki so ga bili nekoč celo povabili na slavnostno pojedino, kjer so v velikem kotlu kuhali moškega in ženske. Dandanes so ti kanibali skoraj vsi prav pametni kmetje, celo uradniki, bolniški strežniki in ladijski krmarji.

Malokdaj je Murray kaj povedal, na kakšen način je dosegel take uspehe. Zda pa, ko stopa v pokoj, je spregovoril nekaj stavkov o svoji praksi. Pravi, da je bilo njegovo edino orožje — dobra volja, humor, s čimer je spravljal ljudožrce v smeh. Nikoli ni užalil časti in ponosa teh ljudi in se je zmeraj pokazal kot človeka, ki je jako junaški. Najprej je odpravil kazen s palico in bičanje. Ča so domačini v gozdovih, ki ni bil prej še nikdar v njih, streljali z zastrupljenimi puščicami nanj, se je lepo usedel, kadil pipo in je položil nekaj lepih, lesketajočih se daril krog sebe po tleh, da bi si tako pridobil zaupanje divjih morilcev. Na Novi Gvineji je življenje kakega človeka kar brez pomena. Ubijali so drug drugega celo zaradi tega, če je kdo preveč govoril! Nekdo je ubil pet žensk samo zato, ker jih je pri dirki tako lahko dohitel. Murray se je trudil z njimi, da so postali pravi ljudje — in dozdeva se, da mu je to povsem uspelo.

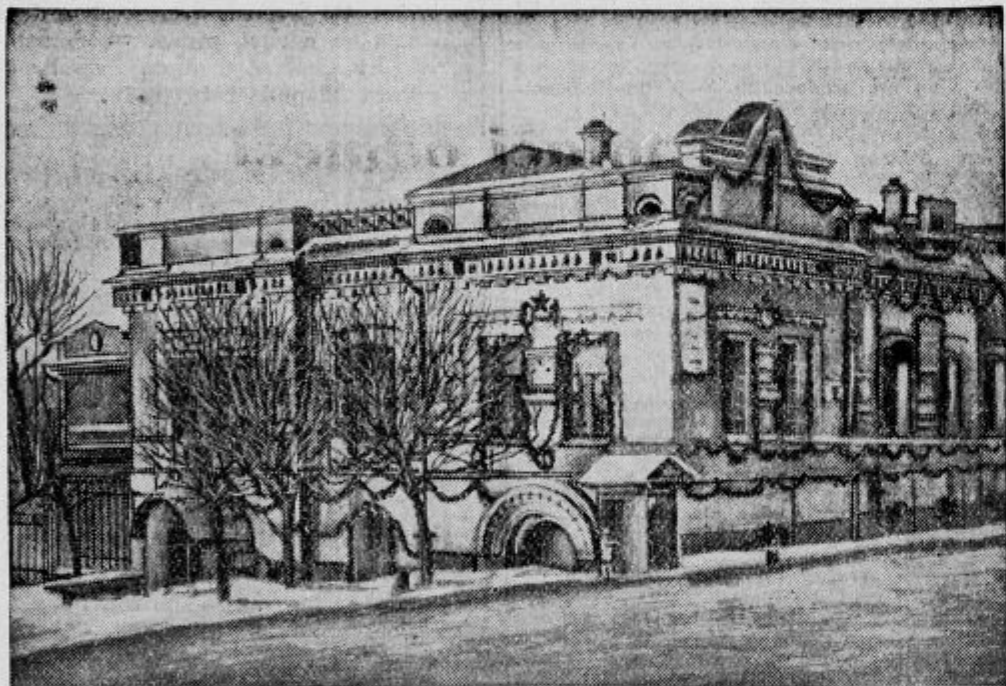
Kongres svobodomislecev

Inozemski odsek sovjetskoruske zveze bojujočih se brezbožnikov je pozval angleške zveze svobodomislecev kakor tudi komunistično stranko, da naj ojačijo propagando za svetovni kongres brezbožnikov, hkrati naj pa zavračajo ugovore verskih krogov zoper ta kongres. Moskovski brezbožniki se pohvalno izražajo o tem, da je angleški notranji minister zavrnil prošnjo, da bi bil kongres prepovedan, in poudarjajo, da se je angleška vlada »zbala pritiska proletariata«.

Na londonskem svetovnem kongresu brezbožnikov bodo tile častni člani brezbožnikov: Stalin, Ježov (notranji komisar in načelnik GPU), Jaroslavskij (vodja zveze bojujočih se brezbožnikov), Dimitrov (generalni tajnik Kominterne) in druge poglavitne osebnosti komunistov. V Moskvi upajo, da se udeleženci kongresa ne bodo zoperstavliali predlogu Sovjetije glede na te častne člane, sicer bi bila nevarnost, da se kongres razcepi.

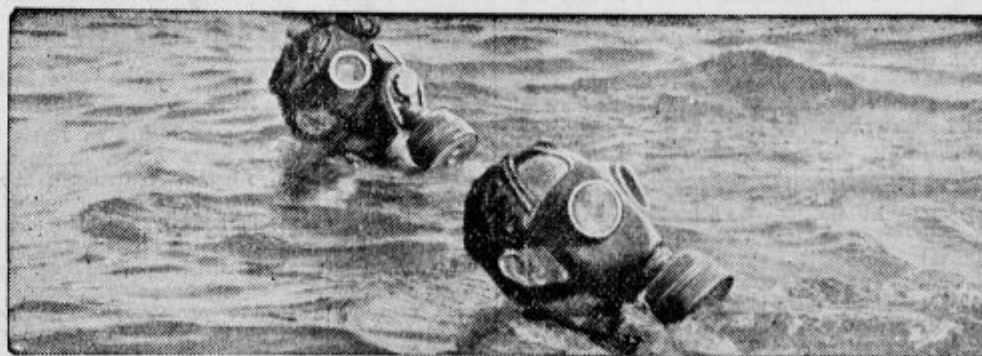
Car, carica in njegova rodbina

Hiša Ipatijeva, kjer so v kleti izvršili grozotni umor

Smučanje po vodi — nov šport

Plavanje s plinskimi maskami

Vila rimskih cesarjev na otoko Capri izkopana

Vila rimskih cesarjev na otoku Capri izkopana. Na prekrasnem otoku Capri v Italiji so rimski cesarji imeli več krasnih vil. Menda je bilo tamkaj vsega skupaj kar 12 cesarskih vil. Najlepša med vsemi pa je bila tako imenovana »Jupitrova vila«, kakor poroča rimski pisatelj Tacit. Ta vila je bila kakor nekako praviljčno mesece. Zgraditi jo je dal cesar Avgust, nadaljeval pa je cesar Tiberij. Ta dva rimska cesarja sta dala to vilo tako razkošno opremiti in zgraditi, da sta položila vanjo vse najdragocenejše, kar je tedaj premogel rimski okus in bogastvo.

To prekrasno vilo bodo sedaj izkopali na beli dan. Meseca septembra bodo začeli uradno kopati na tem kraju, kjer je stala znamenita vila, iz katere sta na svoja stara leta vladala cesarja Avgust in Tiberij ves tedanj znani svet.

Eharistični kongresni oltar

Nedavno je bilo v Budimpešti letno zborovanje Katoliške zveze, kjer so razpravljali o zidavi posebnega svetišča v čast Svetemu Duhu. Kot glavni oltar bo stal v tej cerkvi dragoceni eharistični kongresni oltar. V tej cerkvi bodo spravljene tudi zastave in grbi vseh narodov, ki so se bili udeležili mednarodnega eharističnega kongresa v Budimpešti.

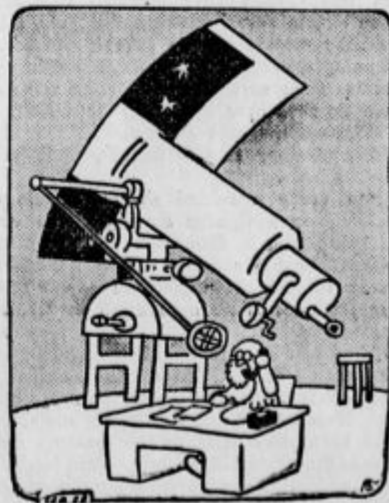
Uganka.

V košari je 5 jabolk. Kako jih boš razdelil med 5 oseb, da dobi vsaka oseba eno jabolko in še eno ostane v košari?

(Rešitev: zadnji vzame košaro z jabolkom vred.)

Tujec: AH je vaš pes poslušen? Gospodar: Seveda, še zelo poslušen. Kadar ga pokličem: Sultan ali greš sem ali ne! — takoj priteče k meni ali ne.

Postarna gospa (dečku, ki se je jokal): AH si pot izgubil, fantek? Deček (jokaje): Ne, toda našel sem cesto, ki je ne poznam.

Gospod urednik, sporočam vam za vaš list veselo vest, da ne bo komet padel na zemljo leta 1948, ampak leta 1949!

IVANHOE

Št. 178.

Odhod

Vsi so se pripravili za boj. Brat Truck je vrigel svojo posodo z vinom v grmovje ter pograbil bojno gorjačo. Vamba je planil po svoj ščit in meč. Tudi kralj se je dvignil. Ljudje njegovega kova so bili veak dan vajeni takole menjavati pojedine z bojem. Ko mu je Vamba pomagal, da se je opremil za boj, je dejal Ivanhoeju: »Izreco želim, da se ne udeležiš tega boja. Tolikokrat si se že bojeval za mene, sedaj pa moraš ti gledati, kako se bo kralj bojeval za tebe.«

Robin Hood je bil svoje ljudi razposlal na vse strani oprezovat. Sedaj se je približal kralju, ki je poleg njega stal samo še Ivanhoe, pokleknil in prosil odpustanje.

»Kaj govoriš, možik? je rekel začuden kralj. »Saj sem ti že ves enkrat za vselej odpustil. Menda medtem nisi skuhal kaj novega, kar bi bilo treba odpustati!«

»Sem, Vaša milost! prevaril sem vas. Sam sem dal zatrobiti signalle

D R U Ž I N A

Nič jih ne poznamo

Pogled v dušo naših otrok

V oddelku vagona je bilo jako soparno in do prihodnje postaje je bilo še uro vožnje. V oddelku so bili: majhna deklica, še manjša deklica in pa majhen fantek. Gospodična, ki je spadala k otrokom, je sedela pri oknu in njej nasproti je sedel samski gospod, ki ni pripadal tej družbi. A mali dekletci in fantek so seveda zavzemali ves prostor. Gospodična in otroci so vztrajno »enostransko« govorili, tako da se ti je zadelo, kakor da imaš pred seboj muho, ki se ne dá prepoditi. Večina opazk gospodične se je začela z »Nikar no!« in vse opazke otrok so se začele z »Zakaj?« Gospod ni nobene zini.

»Nikar no, Ciril, nikar no,« je vzkliknila gospodična, ko je začel mali Ciril razbijati po blazinastem sedežu in se je pri slehernem

»Ali je ljudje ne bi bili rešili, če bi ne bila tako vjudna?« je vprašala večja od malih dveh deklic. Bilo je prav isto vprašanje, kakršnega bi bil rad izustil gospod pri oknu.

»Seveda bi jo bili,« je gospodična oklevaje priznala, »vendar mislim, da bi ne bili tako naglo pritekli skupaj, če bi deklice ne bili tako radi imeli.«

»To je najbolj trapasta povest, kar sem jih kdaj slišala,« je s prepričanjem izjavila večja deklica.

»Jaz sem precej v začetku nehal poslušati, ko je bilo vse tako neumno,« je rekel Ciril.

Manjša deklica ni izrekla nobene opazke o povesti, saj je začela že sredi povesti mrmraje ponavljati svojo priljubljeno kitico pesmi.

udarcu vzdignil oblak prahu kvišku. »Sem pojdi in glej skozi okno,« je dodala.

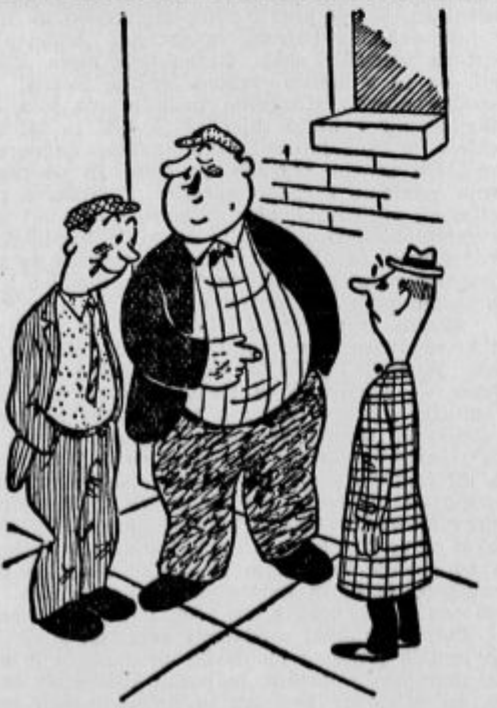
Fantek je nerad pristopil k oknu. »Zakaj pa ženejo ovce s tega travnika?« je vprašal. »Najbrž jih ženejo drugam, kjer raste več trave,« je modlo odvrnila gospodična. »Pa je tu vendar veliko trave,« je ugovarjal fantek, »poglej, koliko trave, sama trava!« — »Mogoče je trava na drugem travniku boljša,« je dejala gospodična. »Zakaj je boljša?« se je odzvalo urno, neizbežno vprašanje. »O, poglej, krava,« je vzkliknila gospodična. Skoraj na vsakem travniku, koder smo se doslej vozili, so bile krave, a ona je izrekla to tako, kakor bi bilo to nekaj novega in posebnega.

»Zakaj je trava na drugem travniku boljša?« je vprašal Ciril.

Gube na čelu gospoda pri oknu so se pomračile. Bil je trd, nepriklusen gospod, je že gospodična zase preudarila. Ni in ni mogla najti zadovoljivega odgovora glede na travo na drugem travniku.

Mala deklica se je zabavala s tem, da je venomer pripovedovala prvo kitico neke znane deklicine pesmi. Spet in spet jo je ponavljala s sanjavi, a jako glasnim tonom. Gospodu se je zdelo, kakor bi bila s kom stavila, ali more kitico ponoviti dva tisočkrat, ne da bi se kaj ustavila. Dotični bi bil stavo izgubil.

»Pojdite sem, vam povem povestico,« je rekla gospodična, ko se je gospod dvakrat ozrl najprej nanjo, nato pa na zasilno zavoro. Otroci so se ji le neradi približali. Očividno ni bila na dobrem glasu glede na pripovedovanje povestice. S tihim, skrivnostnim glasom, zdaj pa zdaj prekinjena z glasnimi, majhnimi vprašanji, je začela pripovedovati nezanimivo in neskončno dolgočasno zgodbo o neki deklici, ki je bila pridna in so jo zato imeli vsi radi in so jo slednjič rešili razkačenega bika, ker so ji ljudje zaradi njenega lepega vedenja priskočili na pomoč.

»To je tisti falot, ki me je v otroškem vrtcu zmeraj pretepал.«

je bila jako žalostna, videč, da ni v parku nič cvetic. Doma je bila solznih oči obljubila, da ne bo niti ene prinčeve cvetke utrgala, in tako se je zadelo sama sebi nekam neumna, ko sploh ni bilo nobenih rož.

»Zakaj pa ni bilo nobenih rož?«

»Ker so pujski vse požrli,« je točno odgovoril gospod. »Vrtarji so bili princa opozorili, da ni moči imeti pujskov in rož hkrati v parku, pa si je on izbral pujske namesto rož.« Oglasilo se je pritrjevalno mrmranje, da se je princ tako izvrstno odločil, saj bi se bilo toliko drugih ljudi vprav obratno odločilo!

»Še mnogo drugih prekrasnih stvari je bilo v parku. Tu si videl ribnike z zlatimi in modrimi in zelenimi ribicami in drevesa s čudovitimi papigami, ki so kar koj govorile same brihtne stvari, in kolibrije, ki so prepevali najnovejše popevke. Berta se je sprehajala okoli in si je mislila: »Če bi ne bila prav tako posebno pridna, pa bi ne smela prihajati v ta lepi park in ne uživati vsega tega, kar je tu na razpolo,« in njene tri kolajne so se zvenketaje zadevale druga ob drugo, ko je stopala naprej in so ji bile zmeraj pri roki za spodbudo ob spominu, kako strašno da je pridna. Tedajci pa je prišel velikanski volk v park, da pogleda, ali bi ne bilo dobiti rejnena pujska za večerjo.«

»Kakšne barve je bil?« so otroci koj z zanimanjem vprašali.

»Umazane barve je bil in je imel črn jezik in bledosive oči, ki so se v neizrečni divjosti lesketale. Prvo, kar je zagledal v parku, je bila Berta. Njen otroški predpasnik je bil tako lepo bel in čist, da ga je bilo moči že od daleč videti. Berta je videla volka in je tudi videla, kako se je prihuljeno plazil proti njej. In začela si je želiti, da bi bilo boljše, če bi ji ne bili nikoli dovolili priti v park. Stekla je in tekla, kolikor je le mogla in volk je v dolgih skokih drevil za njo. Posrečilo se ji je dospeti do mirtovih grmov in se je skrila v enega najbolj gostih. Volk je vohljaje stopal med grmovjem, črni jezik mu je molel iz gobca in njegove bledosive oči so se od besnosti iskriale. Berta se je strašno bala in si je mislila: »Ah, če bi ne bila tako prav posebno pridna, pa bi bila zdajle v mestu na varnem!« Vonj mirtovega grmovja je bil pa tako hud, da volk ni mogel izvohati, kje je Berta skrila. Grmovje je bilo tako gosto, da bi bil

Svetujem ti:

Čaj moraš kuhati zmeraj v isti posodi. Nikoli ne smeš dati čaja na primer v posodo, kjer se je kuhalo mleko. Čeprav posodo pomiješ, so na vodi vidne mastne maroge.

★

Posode, ki se je v njih prikuhala kaka jed, ne drgni s peskom, ampak daj vodo vanjo, da se ostanki razmehtajo in se dajo izlahka odstraniti.

★

Krompirjevo kašo (ali piré) moraš zalivati z vročim in ne z mrzlim mlekom.

Skrivnost izkušenih kuharic je, da dajo k eve-teži nekaj žlic mrzlega mleka, ker ostane cvetača potem bela.

Če pečeš meso, ga ne smeš oblivati z mrzlo, temveč le z vrolo vodo. Po mrzli vodi postane pečenka trda.

Trdo meso bo bolj mehko, če kaneš na meso, ki vré, kapljico vinskega cveta.

Ribe se ne smejo kuhati, pač pa jih daš v vrolo vodo. V tej vodi naj se le mehčajo, ne pa vró, da ne razpadejo.

Vkuhani paradižniki v sladkorju

Na 3 kg paradižnikov daš 2 kg sladkorja in sok in lupinico ene limone. Paradižnike narežeš na rezine in polagaš v lončeno posodo tako, da je zmeraj plast paradižnikov in plast sladkorja. Na vrhu je sladkor. Nato daš to goščo v kotliček za vkuhavanje, dodaš sok in ostrgano lupinico ene limone in naj se kuha dolje, dokler ni kot žolca. Še vroče daješ v kozarce in ko se vse shladi, zapreš kozarce s pregamentnim papirjem.

Priljetno urejena soba za počitnice.

Švicarske omele

Skuhaš pol kilograma jabolčne čežane in napraviš primerno število omelet. Na vsako omeleto daš žlico čežane, malo strkljast vsako omeleto skupaj in jih polagaš v lončeno, za peko pripravno posodo. Nato vtepeš sneg iz nekaj jajec, ga daš na vrh omelet, porineš posodo v pečico in jo pustiš ondi, dokler sneg ne zarumeni.

Čokoladni led

30 dkg sladkornega poprha, 1 beljak, sok ene limone, 10 dkg nastrgane čokolade mešamo na hladnem prostoru toliko časa, da se naredi gost led. Ako nam ledu kaj ostane, ga uporabimo za druge slaščice.

Pisano kretonasto obleko z nabranim krilom moreš imeti tudi za delo na vrtu. Naglavne rufe so postale nekam moderne za — mestne ženske. Zato pa na kmetih nosijo — žepice. Narobe svet! — Srednja obleka ima progasto krilo in temnomoder pulover iz platnene prejce. Bolero je rdeč. Tretja obleka je iz »trtonasto rumenega platna; preprosta in primerna za hojo po mestu

Ponočni rop

Kol — kol — kol Dak! — dak! — dak!
Ves kurnik se je pri prič zbudil. Strahovito kokodakanje kokosi, nato klic petelina na pomoč. V pritličju so se zbudile gosi in race in so svoje glasove pridejale splošnemu razburjenju. Iz odprtih duric kurnika je sfrfotalo nekaj perese, ki jih je strahotni trušč pogнал navzgor.
Stari Sultan, ki je mirno dremal v svoji kolibi, je leno odprl oči in zarožljaj s svojo de-

Na posestvu je vse pokoncu. Gospodar ro-banti iz vse duše, gospodinja jadikuje po lepem petelinu, mala hčerka pretaka solze od strahu in gorja v blazine.
Na dvorišču se Sultan še zmeraj bori s svojo neusmiljeno verigo, in prestrašeni maček, ki se je pravkar vrnil s svojih nočnih pohodov, stoji na slemenu lope in hrbet mu je od groze ves usločen in sleherna dlačica se mu je naježila. Ta bi že znal povedati, kako je bilo, pa rajši

belo vereigo. Potem je poškilil na temno dvo-rišče in je začel koj besno lajati, da bi vsaj na ta način zakril krivdo svoje nemarnosti.
V kuhinji kmetiške hiše se je zbudil gos-podar, pograbil je, tipajoč v temini po nečem gorjačastem, lopatišče in je tako oborožen planil v spodnji obleki na dvorišče in skušal z drugo roko izmencati zaspanec iz oči. Posrečilo se mu je odpahnuti zapih in je prav v tem hipu stopil na z mesečino razsvetljeno dvorišče, ko se je zadaj za veliko, belo kokoško, ki je vsa v grozi zletela iz kurnika, prikazalo razpetegnjeno truplo roparice z dolgim repom.

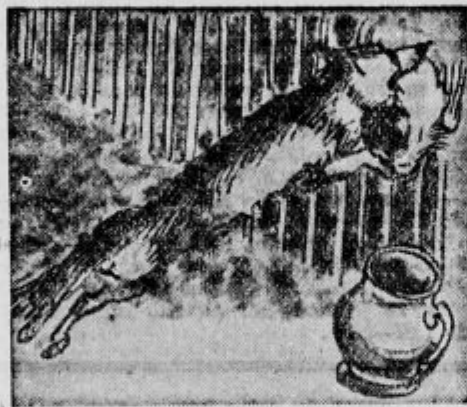

Lisica! Pa petelina drži med zobmi! Prekletol Lopata je zasvrščala skozi ozračje, se komaj za meter za roparico odbila od ograje, zaženketala ob loncu, ki je pozabljen stal na vogalu in se je vsaj nad tem znesla. Ubožec se je na sto črepinj raztresčil.
Medtem je lisica v elegantnem skoku planila čez nizko vrtno ograjo in izginila v senci jablan. Še na mar ji ni prišlo, da bi izpustila svoj plen Urno je šinila skozi odprtino v ograji in že se je njena podolgovata senca odražala na parobku njive, ko je tekla vzdolž gozda.

ne bo! Vprav zdajle je prišel z njiv in je opazil roparsko lisico. Takoj se ji je izognil, pa ga je bila prekanjenka že zagledala. Kam pa zdaj? Kam pa drugam kot domov, kjer izlhaka najde na tisoče skrivališč! Kakor ptič je preletel kratko razdaljo do hiše in šinil skozi znano odprtino, pravi mačji smuk, v ograji. Lisica pa koj za petami! Maček je planil na steber in od tod na streho. Ali je on kriv, da se je lisica, ki ji je plen ušel, ozrla naokoli in je zagledala odprt kurnik? Maček je nedolžen. Pa že Sultan bolj zasluži grajo! Zakaj je spal? A vse to obdrži sivočrni ponočnjak rajši zase. Gospodar bi utegnil biti drugačnim misli in bi kar naravnost dejal, da je maček s svojim potepanjem zavedel botro v greh. In navsezadnje bi še poleno za-gal vanj.

Toda, pustimo hišo z njenimi preplašenimi stanovanci in pogledjmo rajši, kako je z lisico. —

Ta je pravkar izginila v sencah prvih gozdnih dreves. Zdjaci počene, da dobi malce sape po divjem begu. Otrplega pevca je položila prede, pozorno si ga ogleduje, ali mogoče nima še toliko življenja v sebi, da bi začel sfrfotati s krili, in zadovoljno hlastne po sapo z ven molečim jezikom. Zdelalo jo je. Nobene moči nima več.

Taki in taki dovtipi

Tovariš, ki je sicer vse časti vreden mož, se nam od pisalne mize hudomušno nasmeje. Že spet ne more pričakati, da bi nam povedal... Skoraj bi počil od smeha, ko kar za pozdrav začne: »Torej včeraj sem slišal eno, ha-ha-ha-ha, to vam moram pa res povedati. Ha-ha-ha-ha... Ali pa ste mogoče že slišali tisto o tigru? Pa o ovci? No...«
Nič ne pomaga, da že veš! Že osem in petdesetič moraš poslušati o lepem skupnem sožitju tigra in ovce...
Hal!
Mirno stopiš iz kina, usedeš se v kavarno. »No, kako je bilo?« te vpraša kdo. »Lepo. Skoraj do smrti sem se nasmejal...« — »Seveda, ti nobene reči do konca ne izvedeš!«
Na vprašanje, kako posluje trgovina, dobiš za odgovor: »Hvala, na ime moje žene!«
»Ha-ha!«
Takile drzni mojstri dovtipov so bili tudi tisti, ki so iznašli vprašanja o »razlikah«. Saj poznate tisto, kakšna razlika je med zofo in smetiščem? Ali kako se razlikuje »moje« in »tvoje«?
O priliki ti povedo gospodje smešnico o ženski, ki spet ni imela ničesar drugega obleči ko svoja kolena... Ali pa tisto, ali pišemo klostec z esom ali z »ez« in ti povedo, da ga napišemo z dvema ničlami...
To so pač taki in enaki dovtipi...
Nemara se gospodje boje, da bi kvante ne izumrle? Ko jih pripovedujejo iz dneva v dan in kjerkoli jih morejo?
Novih dovtipov!
Novih?
Ali takih, ko sinček vpraša očeta: »Oče, ali se tudi osel oženi?« in mu oče odvrne: »Samo osel se oženi, sin moj!«
Ali: Ta in ta gospa trdi, da na prvi pogled spozna, ali je kdo samski ali poročen. Nato jo njen mož zavrne, da je že mogoče, da so tudi samci slabo oblečeni...
In pa dovtipi o taščah, o »scopatah« v zakonu! Dovtipi o »zmarju« in o tipkarici! Dovtipi o gostilnah:
»Natakaj, ali je to polovica piške?« — »Seveda.« — »Pa mi prinesite ono drugo polovico!«
Če pridejo prijatelji na obisk, imamo vizite; če pride tašča, je vizitacija... In skrbar ima črne roke, ker je — pobožal lokomotivo, ki mu je odpeljala taščo domov... Zakonski mož, ki je »scopata«, pa noče iz ječe, češ v

Jako je mršava. Trebuh je že zdavnaj izginil, namesto njega so videti le seski, ki so jih ji razpetegnili njeni mladčki. Rep je skoraj oguljen. Nobene sence več o nekdanji ponosni lepoti! Gobec, ki je sicer tako lepo koničast, je zdaj prišiljen in je kot bucika s črnim gumbkom smrčka.

Ljudje božji, nikar se ne čudite! Ona ima družino, pa se številno družino Mož jo je zapustil vprav tedaj, ko bi ga bila najbolj potrebovala. O, ti moški! In tako mora kar sama skrbeti za deset lačnih goltancev. Ali veste, kaj se to pravi? Ne urice miru, ne grizljaja zase! Dan in noč išče okoli, da bi nasitila svoj drobiž. Sebi privošči le tisto, kar se ne izplača nositi v brlog, kakega govnača ali hrošča, ki ga je nočni hlad stresel z drevesa. Pa tudi tega je malo. Vse, kar je boljšega, prinaša svojim otrokom. A odkod naj jemlje? Divjačina ni toliko in je tudi ni lahko uloviti. To si more misliti samo nespameten človek, da ulovi zajca, kjerkoli se ji zahoče. Le poskusite, pa boste videli, da niti zajec ni tako neumen!

V poslednjih dneh se je spravila na mačke. Ti se potikajo po njivah in pridejo časih tudi v gozd. Iz gozda jih je že vse pobrala, a na njivah jih je še nekaj. Jako previdni so, a njih voh je brez pomena. Celu po vetru se jim moreš približati, če le količkaj paziš. Po večini so rejeni. In neumni! Teči kar nič ne znajo in se v vsakem grmu skrijejo. Le to je treba paziti, da ne pridejo na drevo. Potem kar čakaj! Ali pa da jih dobiš, preden pridejo do ograje.

Danes ji je ušel velik in brez dvoma masten maček. Le lačno je hlastnila z zobmi po njem. Pa ji ni žal. Saj jo je maček privedel na pravljico dvorišče. Ondi je kurnik, v kurniku polno slastne perutnine! Prav nič vabljivo ni, da si greš po svoj grizljaj k ljudem, vendar, lakota je visoka gospa, ki zna ukazovati. Pa se je vse dobro izteklo. Petelin tehta brez dvoma več ko kilogram. Kakšno veselje bo doma! Še malo počiva in pozorno preiskuje veter, ki pihlja sem od vasi, in nato je zadovoljno nadaljevala svojo pot. Preskočila je globoko, zaraslo grapo in izginila v smrekovi gošč. Čez hip nato se je ko nekaj duh pojavila na drugem koncu, se previdno ozrla na vse strani in je skočila dol k potoku. Tu je bilo svobodnejše in je mogla bolj teči. Še enkrat je obstala, da je srknila nekaj kapljic hladne vode in je pri tem dobila neumno žabo, ki je debelih oči strmela vanjo.

Nato je spet pograbila petelina in je, ne da bi se še kaj ustavljala, odhitela proti svojemu brlogu.

Ali ste že kdaj videli lisičji grad? V najgostejši gošči, navadno na komaj opazni vzhoklini po kakem starem drevnem štoru, katerega korenine so že zdavnaj segnile, ima stric jazbec navado, da se uri v stavbarski umetnosti. Pa se večkrat primeri, da mu je izgotovljeno delo zaradi kake malenkosti zopno in se odpravi kam drugam. Naša botra pa komaj čaka na tako priliko. Čim je stari sitnež odnesel pete, se že ona vseli v jazbino. Časih se primeri, da jazbec tako ali tako pogine. Tedaj je njegov brlog zapuščen. Pododuje ga samo in edino le lisica. Vendar, če ni drugače, si tudi sama izkoplje prav lepo domovje.

Poglavitno je, da ima več ko en sam izhod. Kaj bi tak brlog, če ne moreš iz njega, kadar si v nevarnosti? Nič ni boljšega, ko da je izhod čim bolj oddaljen od poglavitnega dela

brloga, da je kje lepo ob strani, kamor se lo-vec niti ne ozre.

Naša botra ima že večje otroke. Videti je, da so lačni, ker pričakujejo mater pred brlogom. Dva parčka sta se od samega dolgega časa začela ruvati; tretji pa zložno vlačijo staro zajčjo kost sem in tja. Neke lisička se zabava z verigrim repom, ki ga meče kvišku in ga s ostrimi zobki spretno ujame.

Krog brloga so se sčasoma nabrali ostanki plena. Tu vidiš nekaj dolgih fazanovih peres, kurja peresa, mačjo kost in celo nogo srne. Zgrozil bi se ob pogledu na to šaro. Vendar se ti ni treba prestrašiti. Pomisli, da je botra to srno že mrtvo potegnila iz zanke, da je fazan, ki je bil pozimi obstreljen, le po eni nogi skakljaj, in da je zajčka zadavila podlasica in je lisica dobila že izvršeno dejstvo. Njen greh ni zmeraj tako hud, kakor je videti corpus delicti.

Le ljudje, ki bi radi skrili svojo krivoločnost, s katero preganjajo sleherno lisičko, namiga-

vajo na te ostanke razkošnih pojedin kot na dokaz, kako je naša lisica brez vsakega dvoma škodljiva.

Prihod matere s plenom je znak za konec vseh iger. Otroci obkolijo svojo hraniteljico in začno zajtrkovati. Ne bomo jih motili in bomo materi brez dvoma odpustili ta današnji greh, ki ga je prav za prav zakrivil samo oni pote-puški maček. — (Česko spisal J. Hubálek, risala Marešová, prev. km.)

ječ! Imam vsaj mir in doma tudi ne sme imeti svojega ključa...

Na sodišču je zmagala pravica, za kar bi bilo treba vložiti priziv... Ali sodba se glasi: »Stirinajst dni zapora ali petdeset dinarjev.« nakar se glasi odgovor: »Imam rajši denar...«

Služkinji priporoči zdravnik, naj se segreva s termaforum. Drug dan pa reče zdravniku: »Dobro je bilo, čeprav je bila steklenica mrzla in sem jo šele sredi noči segrela...«

Ali: Bukovec si sam zvija cigarete, ker mu je zdravnik priporočil več gibanja... Slibar išče hipoteko, obrede vse, pa nobene na najde, pa je vendar na vsaki hiši ena...

Dovtipi! Sale! Kvante! Po ure dolgo bi jih mogel človek brez vsakršnega truda razpredati. V neskončnost se raztezajo in za uvod bi priporočal:

»Prav za prav tudi tale dovtip ni dober...« In nato se začne...

Tu pa je točka, ko postane zadeva z dovtipi že resna.

Bodi, da so šale naših stalnih omizij in krokarjev stare. Cesar pa ne prenesemo, je tisto, da so že zastarane.

Dovtip je izraz določene duševne smeri. Vsaj zrelo in kritika neke dobe je!

Kaj pa se zreali v dovtipih naših šalivcev? Kaj kritiziramo v njih?

Pač dobo, ki smo jo preboleli že l. 1914, dobo, ki je sploh nismo drugače poznali ko iz zbirke dovtipov še iz let 1878 do 1899!

Ali se ne bi dali ti »dovtipni muzejci« predrugičiti? Ali jih moramo opozoriti, da ni dovtip nič bolj moderen, če pravimo namesto bisera z dežele ali dekla — gospodinjska pomočnica ali služkinja? Ali ne smemo dostaviti, da učenjaka ne moremo nič več označiti s »pozabljenim dežnikom«? Ali noče tisti človek, ki nas oskrbuje z dovtipi, razumeti, da zadeva s hišnim ključem ne more biti nič več dovtipna, ker je že zdavnaj ni več na svetu?

Ali ne razumete, da se v zakonu pač pripeti marsikaj smešnega, da pa le ni prav, da bi zakon onečasali z dovtipi in s kvanto? Ali nas boste še zmerom trapiли s tisto gospodinjjo, ki je bila tako varčna, da ni imela dveh klubukov za k eni obleki, ampak dvoje oblek za k enemu klubuku? Ali ne boste že odpravili klepetave žene (»Vi, že dvajset minut ste pri telefonu, pa še zmeraj molčite!« — »Pst, pst! Zeni sem telefoniral.«)

Čeprav bi bilo težko: pripovedujte nam dovtipne iz te dobe in ne smešite s smešnicami stvari, ki jih ni več! (H. E.)

PROMETNA BANKA D. D. V LJUBLJANI

ki je izplačevala ves čas denarne krize stare in nove vloge brez vsake omejitve, se priporoča za vse bančne posle, katere izvršuje najugodnejše. • Nakupuje in prodaja tuji denar po najboljšem tečaju. Daje trgovska posojila. • Vloge obrestuje proste po 4%, vezane do 5%.

Pohišstvo

Spalnica
orehova, sperana, skoraj nova, poceni napredaj. - Polzve se: Piskar, Sv. Petra cesta 52. (8)

Pohišstvo

za stanovanje, hotela, penzijske dobite v priznani solidni izdelavi pri

OPRAVA

Celovška cesta 50
Spalnice že po 1450 din, kuhinje po 700 din.

Vsa naročila izvršimo točno in tudi po lastnih načrtih.

Modroce

posteljne mreže, železne složljive postelje, otomane, divane in tapetniske izdelke nudi najceneje

Rudolf Radovan

tapetnik - Mestni trg 13
Ugoden nakup morske trave, šime in cvilba za modroce ter blaga za prevleke pohištva.

Moderne spalnice

in kuhinje ter drugo pohišstvo po nizkih cenah priporoča mizarstvo Velkoverh, Krakovska ul. 7, pri Emonski cesti št. 13, Krakovo-Trnovo. Sprejema naročila. (8)

Vsakovrstno pohišstvo na obroke!

Spalnica od 1600 din
Vrtna sklopna miza 110 din
Sklopni stoli 15 din

Mizarstvo »Sava«
Rožna dolina - c. 4 št. 13
TRGOVINA POHIŠTVA
Nebotičnik - Gajeva ulica

Kupimo

Gajbe
za perutnino, nove ali malo rabljene, kupi Niko, št. Vid nad Ljubljano.

Maline kupim

do 2 vagona ali manj. - Ponudbe v upravo »Slovenca« pod »Denar lahko napreje« št. 11252. (k)

Otroški voziček

globok, dobro ohranjen, kupim takoj. Dolge Kopecky, Ljubljana, Tabor št. 5. (k)

Bukov gozd

za sečnjo, predvsem v ljubljanskem okraju, kupim. Kos, Ljubljana, Bohoričeva 5. (k)

Enovprežni voziček

(zapravljivček), kupim. - Ponudbe z navedbo cene na naslov: F. Lavrič, Nova vas pri Rakeku. (k)

Dve postelji

kompletni, omari in kuhinjsko kredenco, dobro ohranjeni, kupim. Naslov v upravi »Slovenca« pod št. 11235. (k)

Različno sadje

kakor n. pr. češnje, bezeg, borovnice in drugo, za žganjkuhe - kupim. Ponudbe na Ant. Polane, Radeče pri Zid. mostu.

Staro zlato, zlato zobovje in srebrne kronc

kupujem po najvišjih dnevnih cenah. A. KAJFEZ urar Ljubljana, Miklošičeva 14

CUNJE

krojaške odrezke, star papir, tekstilne odpadke ter ovčje volno, govejo dlako (arovec) - kupi vsako množino

Arbeiter - Maribor
Dravska 15

Rdeče višnje in ribizel kupujem po najboljši ceni. Adalbert Gusel, Maribor, Aleksandrova c. 30

Vsakovrstno zlato kupuje po najvišjih cenah CERNE, juvelir, Ljubljana, Wolfova ulica št. 3

Zivali

Polletnega psa - čuvaja volčjaka, prodam. Potočkar Marija, Radomlje 27

Kobilu pridno, sposobno za vsako vožnjo, prodam posestnik Caf, Pobrežje, Ob Dravi 1. (j)

Prodajam telico pingavške pasme, lepo, staro 16 mesecev, močno, ki je od krave prvovrstne mlekarice. Polzve se pri Antonu Grajzarju, Sv. Valburga, Smlednik.

STROJI

Pletilne stroje skoraj nove, št. 2-80 - 4-80 in 12-80 ter specialne šivalne stroje za trikotažo, poceni prodam. - Naslov v upravi »Slov.« pod št. 11284. (l)

»FORTUNA«
Elektro univerzalni stroj v vsako delavnico! Din 6.800/-

Mizarski mojster Štibelj, Celje, piše:

S hvaležnostjo javljam Vam, da izdelujem vsa stavbena in pohišvena dela na »Fortuni«. Toka porabim približno samo za Din 20/- mesečno. - Ta stroj vsakemu kolegu najtopleje priporočam.

PETER ANGELOŠI
LJUBLJANA - TYRŠEVA C. 36

Trier čistilnico malo rabljeno - poceni prodam. Filip Stanovnik, Horjul 34. (l)

Elektromotorje istosmerni tok, 1-4 kilovatov, kupim. Takojšnje ponudbe s prepisom tablice v upravo »Slovenca« pod »Istosmerni motor« št. 10330. (k)

Miatilnico PROVOZNO, pripravno za takojšnji obrat, na sobo, s tresali, rete in trikratnim čiščenjem, po zelo nizki ceni prodam. - Naslov v upravi »Slovenca« pod št. 10905. (l)

Specijalna delavnica za previjanje in popravljanje elektromotorjev in dinam. Kvalitetni elektromotorji svetovnoznane firme »Siemens« vedno na zalogi.

Franjo Perčič
konces. elektrodelja, Ljubljana, Gosposvetska c. 16, telefon 23-71.

Lokomobil ca. 100 PS dobro ohranjeno kupim

Ponudbe z vsem opisom v upravo »Slovenca« v Mariboru pod »Dobra lokomobila« št. 1065.

Entel-stroj za pletilstvo, dobro ohranjen, kupi »Luna«, Maribor, Glavni trg 24.

Razno

Informacije vseh vrst brezplačno, sestava prošnji in ugodne kredite za državne in samoupravne službenca, daje informacijska pisarna, Slomškova ulica 1. (r)

Informacije glede vseh vojaških zadev, invalidnina, vojnice itd. daje strokovno koncesionirana pisarna Sever, Ljubljana, Gosposvetska cesta 14. Za pismen odgovor priložiti znamke ali kolek 6 din.

Parkete vseh vrst izdeluje in dobavlja po nizki ceni Leo Paulin, tovarna parketov in furnirja, parna žaga, pošta Straža pri Novem mestu.

Pletarsko podjetje Franjo Grenko Orija vas - Braslovce

se priporoča cenjenemu občinstvu za dobavo vseh v moderno pletarsko obrt spadajočih predmetov: pleteno pohišstvo, garniture za verande, sobe, balkone, hotela, kopalnišča sanatorije, košare za cvetlice, pisarne itd. itd. Postrežba točna, cene najnižje.

KUPUJTE PRI NAŠIH INSERENTIH!

Šolski izletniki dobijo najcenejše kosilo v gostilni M. Piau, Maribor, Glavni trg. (r)

IZBIRA NI TEŽKA kadar je treba določiti časopis v katerem naj oglašuje trgovec ali obrtnik. Vsakdo bo pri tem upošteval list, potem katerega bo prišel zagotovo v stik s najširšimi kupnomočnimi sloji prebivalstva. In to je naš dnevnik »SLOVENEČ«, ki ga bere - posebno ob nedeljah - s malo izjemami vsaka slovenska hiša. En poskus Vas o uspehu prepriča.

SOBE

ODDAJO: Opremljeno sobo oddam gospodu - Bežigrad 15 (Vila Rezinka).

Skromno sstanovalko sprejemem. Mestni trg 24. IV. nadstr. Vprašati od 7-8 zjutraj. Cedilnik. (s)

Opremljeno sobo lepo, sončno, oddam solidnemu gospodu. Staničeva 21, Bežigrad. (s)

Brezplačno sobo opremljeno, oddam akademiku brez sredstev. Naslov v upravi »Slovenca« pod št. 11172. (s)

Zelo lepo sobo parketirano, s posebnim vhomom iz stopnic, oddam takoj. Vprašati v trgovini Tyrševa c. 37.

Opremljeno sobo s tekočo vodo in lastnim vhomom, oddam solidnemu gospodu, tik tehnike. Naslov v upravi »Slov.« pod št. 11285. (s)

Glasba

Kromatično harmoniko prodam. Perc Alojz, Sevnica. (g)

Klavir Bösendorfer s lepim glasom, nizka cena. Proda Ivan Kacin, Domžale. (g)

Vaš klavir je sigurno potreben popravila, ne pozabite, da je sedaj čas za izvršite kakršnegakoli dela. Vsako popravilo Vam izgotovim strokovnjaško z najboljšim inozemskim materialom in najceneje. Obročno odplačilo.

R. Warbinek, tovarna klavirja Ljubljana, Miklošičeva c. 4

Salon-Piano krasen s 3 pedalom, prodamo po ugodni ceni. - Ljubljana, Komenskega ulica 26-II. (g)

Klavir vam strokovnjaško popravi in uglasti izdelovalnica glasbil Dorjath Jakob, Ljubljana, Frančiškanska 3 (nasproti Učit. knjigarne). (g)

Natečaj

Uprava za industrijsko lastnino potrebuje dva inženirja, in sicer: strojnega inženirja, po možnosti z znanjem radiofonije, in tehnološkega inženirja.

Prednost imajo kandidati, kateri obvladajo nemški in francoski jezik. Kandidati lahko reflektirajo na pripravniško mesto ali največ na osmo položajno skupino.

Kandidati, ki bodo prosili za razpisana mesta, morajo izpolniti vse pogoje iz §§ 3., 4. in 5. zakona o državnih uradnikih.

Prošnjo s potrebnimi dokumenti je treba poslati do vstevši 10. septembra 1938 Upravi za industrijsko svojino, Beograd, Miloša Vel. ul. 14-IV.

Zahvala

Vsem, ki so ob smrti ljubljene tete **Gabrijele Ullmann**

sočustvovali, ji poklonili cvetje in ji izkazali pozornost na njemi zadnji poti, izreka iskreno zahvalo

Marija Ramovš in ostalo sorodstvo.

Zahvala

Vsem, ki so ob priliki smrti naše matere, gospe

Apolonije Belcjan

izrazili sožalje, darovali vence in cvetje, iskren: Bog plačaj! Prav tako se zahvaljujemo vsem, ki so spremili našo mater na zadnji poti, posebno č. duhovščini, gospodu županu ter vsem društvom. Komenda, 16. julija 1938.

Zalujoči ostali.

+

Dotrpel je naš dragi oče, soprog, brat, tast in ded, gospod

Anton Adamič

bivši lesni trgovec in posestnik v Spod. Blatu 19

danes ob 6 zjutraj, previden s tolažili svete vere, v starosti 84 let, po težkem 14 dnevem trpljenju. Pogreb se bo vršil v nedeljo ob petih popoldne na farno pokopališče. Blag mu spomin!

Grosuplje, dne 16. julija 1938.

Zalujoča rodbina.

+

Naznanjamo žalostno vest, da je umrl gospod

Fran Seršen

trgovec v Ljutomeru in predsednik nadzorstva Združenja trgovcev

Pogreb nepozabnega pokojnika bo v ponedeljek, dne 18. julija ob 18 v Ljutomeru.

Ohranimo zaslužnemu tovarišu trajen spomin.

ZDRUŽENJE TRGOVCEV V LJUTOMERU.

ZAHVALA

Vsem blagim srcem, prijateljem in znancom, ki so sočustvovali z nami v težkih urah, ko nam je kruta usoda ugrabila tako nenadno našega

MILKA

vsem darovalcem mnogih vencov in cvetja, vsem, ki so od blizu in daleč prihiteli k zadnjemu slovesu, izrekamo najsrčnejšo zahvalo.

Maribor, Ruše, Gloggnitz, Essen, dne 17. julija 1938.

Žalujoče rodbine:

Daneu, Loriger in Köhler

+

Dotrpel je naš dobri sin, brat, stric in svak, gospod

Fran Seršen

trgovec in posestnik

Predragega pokojnika spremimo k večnemu počitku v ponedeljek, dne 18. julija 1938 ob 6. uri popoldne.

Ljutomer, dne 16. julija 1938.

Rodbina Seršen in sorodstvo.

KOLESA

v prvovrstni izdelavi, solidni okvirji, sunanje lótaní, s obojkami, poniklani ali kromirani znamke AXO, kupite ugodno pri

H. SUTTNER - Ljubljana - Aleksandrova c. 6

Zahtevajte brezplačen cenik! Ugodni plačilni pogoji!

Najpreciznejša ura sedanosti

CHRONOMETRE ELECTION

Vodne turbine

za vse razmere, avtomatične regulatorje, zatvarnica, opreme za žage in mlins izdeluje in dobavlja

G. F. Schnelter
Skofja Loka — tovarna strojev

Zmerno cena. — Prvovrstne referenca.

Za vlaganje kis, špirit, žganje, rum pri

Jakob Perhavec

MARIBOR, Gosposka ulica 9

Telefon 25-80

Podružnica „SLOVENCA“ je na Miklošičevi cesti št. 5

NATEČAJ

Komanda zrakoplovne vojske bo sprejela tudi to leto gotovo število mladeničev iz meščanstva kot gojence zrakoplovne vojske v pomorski zrakoplovni in podoficirski šoli,

ki bodo po dovršeni šoli služili v zrakoplovstvu vojske kot podoficirski piloti, aeronavtični strežaji in mehaniki. Kandidatje morajo v glavnem odgovarjati sledečim pogojem:

1. Da je državljan kraljevine Jugoslavije.
2. Da ni mlajši od 18 let in ne starejši od 20 let. Za podlage vračnanja leta starosti se vzame celo kalendarsko leto, v katerem se kandidat prijavlja za sprejem.

3. Da je dovršil najmanj 4 razrede osnovne šole s najmanj dobrim uspehom in da se je po možnosti izučil obrti (mehanika, ključavničarja, električarja ali mizarja).

4. Da je dobrega vedenja in da ni pred sodnim postopkom ali sodnijsko kaznovan.

5. Da ima odobrenje staršev ali branilca, potrjeno od nadrejene oblasti, da zamore stopiti v šolo in pozneje služiti v zrakoplovni vojski.

6. Da je zdrav in za vojaško službo sposoben.

7. Da ni oženjen.

8. Da v svoji prošnji navede, da pristane na vse pogoje natečaja.

Prošnje po tem natečaju se sprejemajo do vključno 1. septembra 1938, po katerem roku se ne bo upoštevala niti ena prošnja.

Vse prošnje, ki niso napisane točno po natečaju in ne odgovarjajo istim in niso opremljene z vsemi dokumenti kot se v natečaju zahteva, bodo zavrnjene.

Posebno se opozarja kandidata, da postopajo točno po konkurzu in da se dobro z njim seznanijo, a vsi pogoji natečaja in kako je treba postopati po njem, se lahko ogledajo pri vseh vojnih okrugih, okrajnih načelnih, večjih občinah, kakor tudi v službenih novinah in službenem vojnem listu, a ravnotako se dobe tudi v komandi zrakoplovne vojske v Zemunu osebno ali po pošti, v katerem primeru je treba poslati svoj točen naslov in poštno znamko, da se dostavi prošnjo natečaja.

Opozarja se kandidata, da se podoficirji v zrakoplovstvu, ki služijo kot piloti, strežaji zrakoplovov in mehaniki tudi posebno nagradjeni in da imajo možnost, da postanejo vojni tehnični uradniki zrakoplovno tehnične stroke, a podoficirski piloti zrakoplovni oficirji, ako izpolnijo tudi ostale pogoje zakona.

Iz pisarne komande zrakoplovne vojske, Zemun V. K. br. 75 4/38.

Tovarna furnirja Samsa Boris, Litija

izdeluje vsakovrstni furnir, sprejema tudi v rezanje hlode za furnir. (Lohnschnitt).

Marmelade in želeji

Opekta

Wavaden zavojček za približno 4 kg marmelade, cena Din 4,-

Otroški vozčki naj-novejših modelov

Dvokolesa, motorji, kričniki

Šivalni stroji pogrezljivi

Po sebo stiki cen! Ceniki franco! „TRIBUNA“ F. BAJTEL, LJUBLJANA, Karlovska 4 Podružnica: Maribor, Aleksandrova cesta 26

STANOVANJA

štirisobna s halo, velikim solnčnim balkonom na ulico, ves najmodernejši komfort, centralna kurjava, v centru Ljubljane v novi hiši GORIČAR, Sv. Petra cesta se oddajo v najem za november,

Večje tujsko-prometno podjetje

sprejme **tajnika**

s znanjem jezikov, osebno francoščine, nemščine in italijanščine. — Ponudbe v upravo »Slovenec« pod »Korespondent« št. 11109.

NAGLUŠNI! VIBAPHON

nov pripomoček za sluh, praktično neviden neelektričen, nobene žice, brez baterije, nikake priključne. Zdravniško preizkušen in priporočen. Zahtevajte brezplačno prospekte in pogoje za 30 dnevno preizkušnjo.

Tu odrežite!

KUPON št. B. Pošljite mi brezplačno in ne-obvezno prospekte kakor tudi pogoje za 30 dnevno preizkušnjo.

Ime: _____

Naslov: _____

APARATI VIBAPHON
(Dep. 11. B.) Zagreb, Boškovičeva 3

Konč Ahačič:

Trije tički

27

»Skočil«

jo tedaj spomni prazen želodec. Le kam? Maca se ozre in zagleda skoraj tik pred nosom velik kos vabljivo dišeče salame. »Zakaj pa ne! Saj sem dovolj lačna žele si misli in skoči in...

»Oho!«

Salama se ji na žuden in tajinstven način spretno umakne. Še enkrat: skok! Zopet nič! In zdaj zagleda kar dva kosa zapeljive salame, na vsaki strani po enega.

Podaljšaj si življenje!

Življenje moremo podaljšati, bolečine preprečiti, bolezní odpraviti, slabotne ojačiti, nestalne moremo uvrstiti in nesrečne napraviti srečne!
Kaj je vzrok vsake bolezni?
Oslabljenje živcev, potrlost, izguba dobrih prijateljev ali svojih bližnjih, razočaranje, strah pred boleznijo, slab način življenja in mnogo drugih razlogov.

Zadovoljstvo

Je najboljši zdravnik! Še poti, ki Te morejo dovesti do dobrega razpoloženja, odvisi Tvoj značaj, napolni Te s novim upanjem; ta poti je pa opisana v raspravi, ki jo še more vsakdo, ki zahteva, dobiti takoj in **povsem brezplačno!**

V tej mali priložni knjižici je raztolmačeno, kako morete v kratkem času in brez ovire med delom ojačiti živce in mišice, trudnost, odpraviti slabo razpoloženje, rastresenost, oslabiljenje spomina, nerazpoloženje za delo in nebroj drugih bolezenskih pojavov. Zahtevajte to raspravo, ki Vam bo nudila mnogo prijetnih ur.

Poštno stbirališče:

ERNEST PASTERNAK, Berlin SO,
Michaelkirchplatz 13, Abl. 123.

INDIANOL

domače prvovrstno motorno olje za motocikle s primerno kompresijo

- 1 je zanesljivo olje, ker je njegov
- 2 „film“ kot elastična blazinica, zato
- 3 poveča kompresijo in s tem
- 4 poveča brzino motorja
- 5 ne odpove niti pod najtežjimi okoliščinami

MOTOCIKLISTI! Za svoje motorje kupujte le „INDIANOL“!

Zadovoljni boste! — V Ljubljani je glavna zaloga pri tvrdki **IGN. VOK — Tavčarjeva ulica**

Dobro in poceni kupite pri naših inserentih!

Naivečie ljudsko zavarovanje v Jugoslaviji

KARITAS

V maju in juniju je izplačala KARITAS cele zavarovalne vsote po smrti sledečih zavarovancev:

- Kosi Marija, Ljutomer 99;
- Benčina Jožefa, Strazišče pri Kranju 2;
- Kovač Pavel, Gaberje 7, Dolenja Lendava;
- Gregorc Ivana, Ljubljana, Zvezdarska 4;
- Krajšek Janez, Svibno 41, Radeče pri Zidanem mostu;
- Majner Jurij, Prnovšče 180, Radeče pri Zidanem mostu;
- Goričan Franc, Celje, Cesta na Dobravo;
- Setinšek Rozalija, Razborje 20, Velika Loka;
- Bonča Marjana, Hotavlje 3, Poljane;
- Pompe Terezija, Šmarje 31, Sevnica ob Savi;
- Furlan Alojzija, Slap pri Vipavi;
- Burkeltje Marjeta, Kaplja vas 44;
- Anžur Marjeta, Velika Preska;
- Petan Neža, Stara vas 35, Videm;
- Oreski Roza, Slakovce, Nedeljišče;
- Wicman Uršula, Dolnja Počehova;
- Kristan Jože, Gradec pri Litiji;
- Dolenc Frančiška, Strazišče 51;
- Keršič Jože, Ljubljana — Mostje, Društvena ulica 7;
- Primožič Antonija, Tržič, Na Blekah 11;
- Črtanec Vid, Črnuče 22, Ježica;
- Rome Marija, Ljubljana, Izanska 35;
- Oman Helena, Vevče 54, Devica Marija v Polju;
- Dvoršak Ivan, Maribor, Cvetlična 14;
- Mlakar Alojzija, Iga vas 31, Stari trg;
- Zamida Neža, Polhovica 4, Št. Jernej na Dolenjskem;
- Loboda Agata, Ljubljana, Vodovodna 78;
- Blažič Alojzija, Dobrovec 83, Hoče;
- Markovič Alojzij, Ljubljana, Galjeviča 76;
- Polak Anton, Zaljak 1 (Orehovci);
- Germ Blaž, Razvanje 65;
- Ledinek Marija, Guštanj 69;
- Košar Franc, Veržej 101; Križevci pri Ljutomeru;
- Hartman Elizabeta, Sv. Lovrenc na Pohorju;
- Janežič Pavla, Ljubljana, Gestrinova 3;
- Mlakar Ivan, Zg. Kašelj 71, Devica Marija v Polju;
- Štefančič Marija, Polzela 2;
- Tomazič Alojzija, Moravska gora 33, Sv. Križ pri Litiji;
- Kandorfer Janez, Pilštanj 35;
- Dobrovnik Helena, Prekopa 42, Vransko;
- Lešnik Marija, Kamnica 18, Maribor;
- Guzel Neža, Radvanje 81;
- Strajnar Ivan, Vel. Cikava 11, Novo mesto;
- Požlep Franc, Vnanje gorice 36, Brezovica;
- Jerman Jera, Marija Reka 34, Trbovlje;
- Langus Terezija, Bistrica 18, Tržič;
- Drobec Alojzij, Paričjak 33, Slatina Radenci;
- Urbaš Anton, Martin hrib, Dolenji Logatec;
- Vidmar Katica, Jesenice, Slomškova 6;
- Ternik Marija, Zg. Vižinga, Marenberg;
- Meglić Frančiška, Lom 129;
- Dermastja Franc, Srednje Gameljne 27, Št. Vid nad Ljublj.
- Zaje Uršula, Apače 51, Sv. Lovrenc na Dravskem polju;
- Leskovšek Alojzij, Ojstriška vas, Št. Jurij ob Taboru;
- Kukavica Marija, Zalog 66, Devica Marija v Polju;
- Marinko Jožef, Vnanje gorice, Brezovica;
- Jesenovec Frančiška, Dolenja vas 31, Polhov gradec;
- Beber Lucija, Urec 54, Rakek;
- Zabukovec Frančiška, Ljubljana, Trnovski pristan 40;

Dvojno zavarovalno vsoto je izplačala »Karitas« ob smrti Gumzer Ivane, Stajngrova 27, Sv. Benedikt v Slov. goricah, ker je umrla za opeklina.

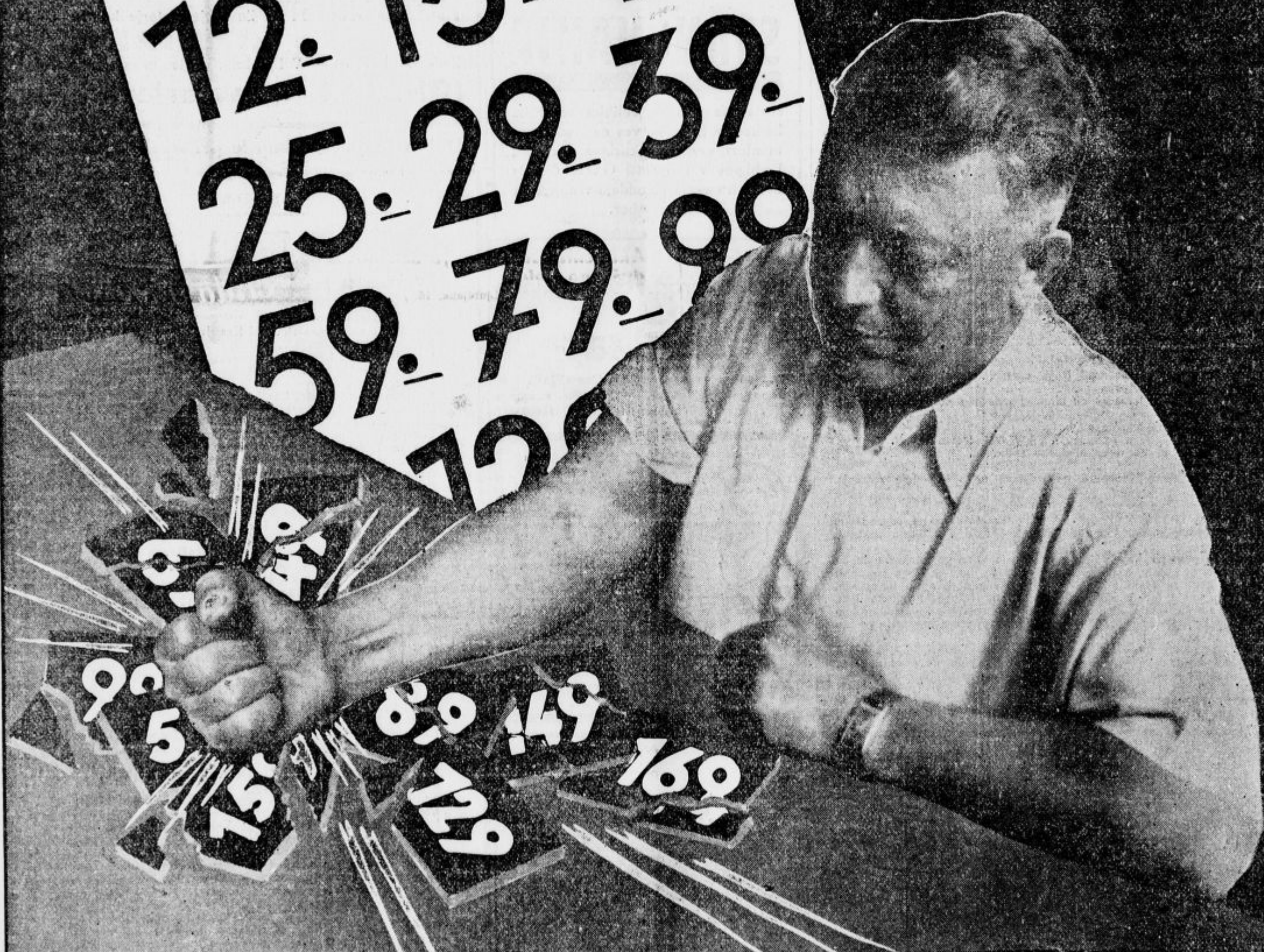
Brezplačno sozavarovalno vsoto je »Karitas« izplačala po smrti 3 letne Anice, hčerke pri nas zavarovanih staršev Antona in Frančiške Zvan, tov. delavcev z Jesenic, Gregorčičeva 5, in po smrti 15 letne Tončke, hčerke najemnikov Jožefa in Marije Pongrac iz Sv. Jerneja 19, Muta.

Jamstvo din 80.000.000—

Prospekte dobite brezplačno pri naših krajevnih zastopnikih in pri: **KARITAS, Ljubljana, palača Vzajemne zavarovalnice, KARITAS, Maribor, Orožnova 8.**

**OD 17. VII
ZNIZUJEMO CENE
OBUTVI!**

NOVE CENE:
 12.- 15.- 19.-
 25.- 29.- 39.-
 59.- 79.- 90.-

PRIDITE - PREPRICAJTE SE!

Bata